

CHARPĘĆ (1) *sb f*

A sg charpęć.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (w tym 2 r. błędnie: chrapęć).

Trudne do przebycia zarośla na terenie podmokłym: weszli ná nieiáką chárpęć błotną wyfchlą w ktorey było pełno trzciny HistAl 12.

Cf CHARPĘCINA, CHRAPOWINA, CHRAPOWISKO

KW